

и мз, и за просодіа та (гласоудареніе то), и за дрѹги потрібни що се касаютъ до тѣхъ часть грамматическа. А при томъ и правописаніе-то на - Българскія язикъ видисе да е весьма кратко и мало, що то можатъ неокончани-те почти съ едно токмо обикновеніе и оупотребленіе на-склоненіа та, да научатъ да правописатъ. За то и изложихъ токмо коренныте рѣчи щосе пишатъ съ ѡ, и дрѹги понѹждани прѣвилаца. За истыте двѣ причины оставихъ и сочиненіе то (конечната часть грамматическа, Сѹнтазисъ) понеже настоѣща-та грамматика не обѣщава совершенна грам-матика, но токмо единъ опытъ на Българ-ската грамматика. А ако прійме добръ оуспѣхъ, може вѣтори пѹть и да се допѣли и поправи. Грамматически те рѣчи оставихъ какъбѣто що са въ Славѣнски те грамматі-ки бѣзъ да ги превѣдимъ и толкѣвамъ на прѣсто (какъбѣто що мислатъ некои), за многи благословны причины. Защо, какъбѣ, илѣи за кою причина да променимъ падѣжь, илѣи склоненіе, илѣи нарѣчїе, илѣи мѣстоименіе; и проч.

Въ прочемъ азъ имахъ неизвѣжна долж-ность да се потрѣдимъ по възможности мо-ей да извѣжимъ настоѣщи те грамматически